

Het Nederlandse trio uit Nijmegen heeft zijn tienjarige jubileum al achter de rug.

Werd de band in 1997 onder de naam *Armpit* opgericht, op een gegeven moment stond er *Absence* in het stamboek van deze drie muzikanten.

Absence heeft al een drietal albums op de markt gebracht: "Absence" (2000), "Gift" (2003) en de onderhavige cd "104.5" (2007). Onder de naam "Plug The Day" (2008) heeft *Absence* ook nog een live album gepresenteerd. Al kon dat album volgens de homepage alleen bij concerten worden gekocht. Deze plaat kunnen geïnteresseerden daar nu nog wel gratis downloaden.

Zoals op de coverfoto niet moeilijk te herkennen is, gaat het bij '104.5' om een etherfrequentie. Daarachter gaat de legendarische zender Radio Reykjavik schuil.

Absence staat voor hardrock met metal invloeden en een duidelijke blik terug naar de jaren zeventig. Aanleiding daarvoor is onder meer de zang van *Piet van Tienen*, die af en toe aan de keelstem van Jack Bruce herinnert. En dan zijn we onvermijdelijk bij Cream aanbeland. Een track zoals "Blues For Heaven's Sake" mag gerust daarvoor uitkomen.

Toch redt het trio het ook bij het hedendaagse driften. Muzikale inzet en effectiviteit staan in een zeer positieve verhouding. "104.5" is niet de openbaring waarvoor je door de knieën gaat. Maar zulke platen zijn eerder zeldzaam; het gaat er dus om of met de stroom mee te drijven of te zorgen voor extra aandacht. Het laatste is *Absence* gelukt.

Of het nu *Maarten Dekker's* instrumentale solo's op de fretloze bas ("Bass Companion") zijn of de ballade "Companion"; *Absence* zorgt voor sfeer en kan ook gedurende langere tijd boeien. Twee composities hebben een speelduur van meer dan zes minuten en "Ten Years After" is eveneens een geweldig nummer zonder vocals. Of de compositie nu valt onder het *Absence*-aspect van waardering aan alle overleden mensen van het laatste decennium of niet... het is in ieder geval een fijngevoelig en tot nadenken stemmend stuk met geweldig gitaarspel van een hogere orde.

Heel anders klinkt "Toxic". Het afwisselen van op zichzelf staande zang en gemeenschappelijk musiceren is geweldig en door de gitaren wordt steeds meer spanning opgebouwd. De 6-snarige sound wordt steeds scherper, alleen om de oren tussendoor weer in te palmen. Uiteindelijk bevinden de stem en instrumenten zich weer op dezelfde weg. Met behulp van de drums levert de bas een fraai stuk werk en vervolgens voegt de gitaar zich er weer aan toe.

Uit de openingstrack "Shut Up And Make Me Smile" blijkt dat *Absence* geen fan is van lange inleidingen. Dit is een schot in de roos en met de twee daarop volgende nummers blijft de groep dit concept trouw. Wat goed overkomt kan best weer gebruikt worden. Het geheel wordt genuanceerd op smaak gebracht.

Aan "Addict" is een behoorlijke dynamiek gegeven en dan komt een gitaarsolo die helemaal bovenaan de hals wordt gespeeld maar al te goed aan. Vette riffs van uiteenlopende aard zijn verdeeld over de hele cd. Een kritisch woord moet dan toch over de zang worden gezegd; die heeft namelijk niet een heel groot bereik.

"Artificial Fun" is het nummer op de plaat met de grootste snelheid en bevat de meeste metal stukken van alle tracks. De stem beschikt over een goede agressiviteit en de double bass viert hoogtij.

De hoes is een mooi bewerkt digipack dat meermaals kan worden open geklapt en bevat alle teksten. Bij een lengte van zesenvijftig centimeter heb je dan een afbeelding van een extra brede tuner voor je liggen.

Het is *Absence* gelukt met "104.5" een goede plaat met stevige wortels in de hardrock te maken.

Line-up:

Piet van Tienen (guitar, vocals)

Maarten Dekkers (bass, vocals)

Thomas Calis (drums, vocals)